

نکته به نکته

قدم اجباری

اولین قدم بزرگ فوتبال ایران بعد از صعود پرسپولیس به فینال، ترمیم ورزشگاه آزادی بوده است. البته که ترمیم استادیوم در هیچ نقطه‌ای از دنیا یک قدم بزرگ برای فوتبال به شمار نمی‌رود. اما در ایران اوضاع کمی متفاوت به نظر می‌رسد. برای سال‌ها، توجهی به چکه‌های سقف بهترین استادیوم کشور نشان داده نشده و هیچ تلاشی برای برطرف کردن ضعف‌های آن صورت نگرفته اما حالا کنفدراسیون فوتبال آسیا با «اجبار»، شرایط را تغییر داده است. استانداردهای ای.اف.سی، مدیران فوتبال ایران را وادار کرده تا به دنبال بازسازی جزئی استادیوم آزادی باشند. تونل ورزشگاه بعد از چندین سال، رنگ و بوی تازه‌ای گرفته و سقف راهروها نیز بالاخره ترمیم شده است. سرویس‌های بهداشتی از وضعیت اسفبار قبلی خارج شده‌اند و بیرون ورزشگاه نیز گیت‌هایی برای کنترل بلیت‌های الکترونیکی قرار گرفته است. این بار تاکید کنفدراسیون فوتبال آسیا، دیگر هیچ بلیتی در محوطه بیرون آزادی به فروش نخواهد رسید. رنگ و بوی تازه آزادی، مدیون فینال آسیایی پرسپولیس است. چرا که در فوتبال ایران اساساً تا پای «اجبار» وسط نباشد، تغییر مثبتی اتفاق نمی‌افتد. حضور احتمالی گروهی از بانوان در دیدار فینال، می‌تواند یک تغییر مثبت دیگر تلقی شود. همانند فیفا، ای.اف.سی نیز خواهان حضور بانوان ایرانی در ورزشگاه شده و شاید این اتفاق در دیدار برگشت فینال لیگ قهرمانان آسیا رقم بخورد.

یک مجری «سرگرم‌کننده» است و اگر انتقادها هم جدی شوند، چند قطره اشک روبه‌روی دوربین‌ها کاملاً کارساز خواهد بود. او به صورت تمام و کمال با اهداف مدنظر شبکه سوم سیمادر دوران مدیریت جدید، همخوانی دارد. شبکه‌ای که در آن، مجری برنامه صبحگاهی برای تمسخر بخش خبری شبانه‌های دست به کار می‌شود و در پاسخ به این ماجرا، بخش خبری شبانه‌های مستقیم مجری برنامه صبحگاهی را «تهدید» می‌کند. آن‌چه این روزها در شبکه سه اتفاق می‌افتد، نشان از ضعف آشکار مدیریتی در این شبکه تلویزیونی دارد. شبکه‌ای که زمانی با مطرح شدن به عنوان شبکه جوان، مخاطبان بسیار زیادی داشت اما این روزها به سوژه خنده و شوخی مخاطبان تلویزیون در ایران تبدیل شده و جایگاه گذشته‌اش را به سادگی تباه کرده است. این شبکه تلویزیونی همواره به دلیل پخش رقابت‌های فوتبال، از محبوبیت خاصی برخوردار بوده و حتی بعد از تأسیس شبکه ورزش، همچنان حساس‌ترین و بهترین دیدارهای فوتبال را روی آنتن می‌برد اما مدیرانی که به گفته خودشان برای نابود کردن و کنار زدن ماهواره‌ها مشغول به کار هستند، با انتخاب گزارش‌گر فینال آسیا، جماعت زیادی را صبح شنبه پای ماهواره‌ها می‌کشاند

ندارد؟ آیا او نباید به عنوان یک چهره رسانه‌ای، فاصله‌اش را با فوتبالیست‌ها حفظ کند و کمی حرف‌های تر نشان بدهد؟ جواد خیابانی با همان رفتار پوپولیستی همیشگی، خندیدن مردم به خودش را یک امتیاز بزرگ می‌داند و حتی از این موضوع استقبال می‌کند اما بر خلاف انتظار آقای گزارش‌گر، همه واکنش‌ها به گزارش‌ها و مصاحبه‌های او به «لیخند» منجر نمی‌شوند. حتی اگر هم این طور باشد، خیابانی نه‌استندآپ کم‌دین است و نه در زمینه بازیگری طنز فعالیت می‌دارد. او از سازمان عریض و طویل صداوسیما «حقوق» می‌گیرد تا فوتبال گزارش کند و با اهالی فوتبال مصاحبه انجام بدهد اما خروجی این شغل برای او، چیزی به جز گاف‌های تاریخی نبوده است. در روزهایی که گسترش اینترنت و افزایش نفوذ شبکه‌های اجتماعی، سطح بالای گزارش‌گران عربی و انگلیسی را بیشتر از همیشه عیان می‌کند، فاصله کهکشان‌ی جواد خیابانی با همکاران خارجی‌اش کاملاً به چشم می‌آید. از نظر شبکه سه اما او همان مردی است که باید حساس‌ترین دیدار باشگاهی سال را به صورت زنده و مستقیم گزارش کند! جواد خیابانی، ایده‌آل‌ترین انتخاب برای رسانه‌ای است که مدیران ارشدش، حضور عادل فردوسی‌پور روی آنتن را بر نمی‌تابند. در روزهای تعطیلی برنامه خندوانه، جواد

می‌رسد. عجیب‌ترین اتفاق ممکن اما، انتخاب جواد به عنوان گزارش‌گر دیدار نهایی لیگ قهرمانان آسیا در سال ۲۰۱۸ است. به نظر می‌رسد او «پاداش» زبان انگلیسی‌اش را دریافت کرده و به دلیل نزدیک شدن به استانداردهای مدنظر مدیران صداوسیما، ارتقا یافته تا یکی از حساس‌ترین دیدارهای تاریخ فوتبال باشگاهی ایران را در خود ژاپن گزارش کند. چه کسانی از این تصمیم راضی هستند؟ طبیعتاً دبسمش سازها و فعالان شبکه‌های اجتماعی و نه طرفداران باشگاه پرسپولیس! آقای گزارش‌گر در اردوی پرسپولیس در ژاپن چه می‌کند؟ تصویر نشان می‌دهند که لو مدام با «تلفن همراه» شخصی‌اش در کنار بازیکنان حضور دارد و به شوخی و خنده با آنها می‌پردازد. روایت درست‌تر این است که در ژاپن، ستاره‌های پرسپولیس این مجری را دست می‌اندازند و با او قهقهه‌های بلند را تجربه می‌کنند حتی کار به جایی رسیده که گادوین منشا، جمله تاریخی جواد را دستمایه شوخی و طنز قرار می‌دهد و هم تیمی‌هایش را با اشاره به مصاحبه خیابانی با فاریاس، می‌خنداند. آیا مجری اعزامی تلویزیون که سفرش به کشور ژاپن با توجه به وضعیت ارزی کشور کاملاً هزینه‌بردار بوده، در اردوی پرسپولیس کار مهم‌تری از فیلم گرفتن با گوشی شخصی‌اش

هنوز آشنایی حداقلی با زبان انگلیسی برای مطرح کردن چند سوال کاملاً ساده و پیش پا افتاده نداشته باشد، به وضوح سطح صداوسیما را عیان می‌کند. این که جواد خیابانی با این دانش، کارشناس برنامه تلویزیونی «آقای گزارش‌گر» نیز بوده و معلومات شرکت‌کنندگان جوان این مسابقه را مورد نقد قرار می‌داده نیز، در نوع خود جالب توجه به نظر

با «اختراع» یک زبان تازه که ساده‌تر از انگلیسی به نظر می‌رسید و قواعد چندانی نداشت، گفت و گو با «مستر فاریاس» را آغاز کرد. اعتماد به نفس عجیب خیابانی برای انجام این مصاحبه به هر قیمتی، درست یادآور ماجراهای مشابهی بود که در این سال‌ها، بارها در تلویزیون دیده شده‌اند. این که یک گزارش‌گر بعد از چند دهه کار کردن در سطح رسانه،

از مصاحبه فراموش نشدنی جواد خیابانی با سرمربی تیم ملی بولیوی در پایان جدال دوستانه با تیم ملی ایران، زمان زیادی سپری نشده است. جایی که گزارش‌گر رسمی و قدیمی تلویزیون ایران، برای مطرح کردن چند جمله ساده به زبان انگلیسی، کاملاً به در دسر افتاد و سرانجام

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال